

Sygn. akt IC 1258/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Waldemar Kuś

Protokolant: Marcelina Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I.

zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 83 390,83 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące trzysta dziewięćdziesiąt złotych 83/100) z odsetkami ustawowymi od 26 czerwca 2015 do dnia zapłaty;

II.

umarza postępowanie w części żądania zasądzenia kwoty 3 928, 28 zł;

III.

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 966 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1258/15

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł przeciwko M. K. o zasądzenie kwoty 87.319,13 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ponadto o zasądzenie kosztów procesu.

Powód w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Powód w piśmie z dnia 17 grudnia 2015 roku cofnął pozew w zakresie kwoty 3.928,28 zł , podtrzymując go w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 20 maja 2008 roku zawarł z (...) S.A. umowę o kredyt (...). Na jej podstawie bank przyznał mu kredyt w wysokości 70.000 zł, który podlegał spłacie w 84 ratach.

Zgodnie z § 12 ust. 1 – 6 umowy bank został uprawniony do pobierania opłat i prowizji określonych w Tabeli Opłat i Prowizji oraz odsetek określonych w ust. 2 i 3, w drodze obciążenia Rachunku Kredytu. Pozwany zobowiązał się do zapłaty odsetek od kwoty wykorzystanego Kredytu w wysokości określonej w obowiązującej w banku tabeli oprocentowania kredytu, powiększonej każdorazowo o liczbę punktów procentowych wskazanych w § 4. Bank został uprawniony do naliczania w okresach miesięcznych odsetek według zmiennej stopy procentowej w sposób określony w Tabeli Oprocentowania Kredytu. Bank zastrzegł sobie prawo do zmiany wysokości opłat, prowizji oraz stopy procentowej w sytuacjach określonych w Regulaminie.

Następnie w dniu 23 maja 2008 roku pozwany zawarł z tym samym bankiem umowę karty kredytowej. Na jej podstawie oraz „Regulaminu Kart Kredytowych wydawanych osobom fizycznym przez (...), Bank wydał pozwanemu Kartę Kredytową. Karta ta była kartą płatniczą typu kredytowego i pozwalała na korzystanie ze środków postawionych do dyspozycji pozwanego przez Bank w ramach odnawialnego Limitu Kredytowego. Bank uzyskał uprawnienie do naliczania odsetek według zmiennej stopy procentowej do czasu całkowitej spłaty zadłużenia, zgodnie z Tabelą Oprocentowania, w sposób określony w Regulaminie, a także pobierania zgodnie z aktualną Tabelą Opłat i Prowizji, opłaty i prowizje z tytułu wydania i obsługi Karty. Pozwany został zobowiązany do spłaty zadłużenia z tytułu używania karty w sposób i w terminie określonym w Regulaminie.

W dniu 7 stycznia 2009 roku M. K. zawarł z (...) S.A. umowę o kredyt (...).

Na podstawie tej umowy:

1. Bank udostępnił pozwanemu środki pieniężne w ramach odnawialnego Limitu Kredytu (§ 1 umowy);
2. wraz z Limitem Kredytu bank udostępnił pozwanemu Kartę powiązaną z Rachunkiem Kredytu, uprawniającą do dokonywania Transakcji w ramach Limitu Kredytu (§ 2 umowy);
3. pozwany został zobowiązany do comiesięcznej spłaty zadłużenia na Rachunek Kredytu w wysokości co najmniej minimalnej kwoty, której wysokość jest wskazana każdorazowo na W.. Sposób obliczenia Minimalnej Kwoty określony jest w Regulaminie. Spłata zadłużenia w wysokości co najmniej minimalnej kwoty powinna następować nie później niż w terminie wskazanym na wyciągu. W przypadku niedokonania spłaty minimalnej kwoty w terminie, bank mógł rozpocząć dochodzenie wymagalnych należności z tytułu Umowy. Za obsługę nieterminowej płatności bank każdorazowo naliczał opłatę w wysokości określonej w Tabeli Opłat i Prowizji Kredytu (...). Uchybienie postanowieniom Umowy, w tym Regulaminu dotyczącym zasad i terminu spłaty wymagalnego Zadłużenia oznacza, że Bank może podjąć działania zmierzające do wyegzekwowania swoich wymagalnych należności z tytułu Umowy, tj.: a) telefonicznie, SMS-owo lub pisemnie informować Klienta o braku spłaty; b) wypowiedzieć umowę, w szczególności w przypadku niespłacenia przez Klienta w wyznaczonym terminie Minimalnej Kwoty za co najmniej 2 Okresy Rozliczeniowe, po uprzednim, pisemnym wezwaniu Klienta do zapłaty wymagalnych należności z tytułu Umowy w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania.

Wobec tego, że pozwany nie wywiązywał się z każdej z trzech powyższych umów bank wypowiedział je, na skutek czego umowa z dnia 20 maja 2008 roku uległa rozwiązaniu z dniem 17 lipca 2011 roku, umowa z dnia 23 maja 2008 roku z dniem 29 lipca 2011 roku, a umowa z dnia 7 stycznia 2011 roku z dniem 21 lipca 2011 roku.

Dowód:

umowa Kredytu na (...) z dnia 20.05.2008 roku – k. 23

zaświadczenie o wypowiedzeniu umów – k. 24, 26, 28

umowa Karty Kredytowej z dnia 23.05.2008 roku – k. 27

umowa Kredytu (...) z dnia 07.01.2009 roku – k. 25

W dniu 26 sierpnia 2011 roku wierzyciel pozwanego wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że pozwany posiada u niego zadłużenie:

1. z tytułu umowy z dnia 20 maja 2008 roku: w wysokości 55.066,75 zł z tytułu niespłaconego kredytu, w tym:

1. kwotę 51.351,80 zł z tytułu niespłaconego kredytu, wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 51.351,80 zł liczonymi dziennie od dnia 18 lipca 2011 roku do dnia faktycznej spłaty,

2. kwotę 3.480,95 zł z tytułu odsetek umownych, naliczonych zgodnie z Regulaminem Kredytu (...) udzielanego przez (...) od dnia 21 maja 2008 roku do dnia 17 lipca 2011 roku wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 3.480,95 zł liczonymi dziennie od dnia 26 sierpnia 2011 do dnia faktycznej spłaty,

3. kwotę 234 zł z tytułu naliczonych opłat, zgodnie z Regulaminem Kredytu (...) udzielanego przez (...), wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 234 zł liczonymi dziennie od dnia 26 sierpnia 2011 do dnia faktycznej spłaty;

2. z tytułu umowy z dnia 7 stycznia 2009 roku ma zapłacić wierzycielowi kwotę 5.701,48 zł z tytułu niespłaconego kredytu; w tym:

1. kwotę 5.011,88 zł z tytułu niespłaconego kredytu, wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.011,88 zł liczonymi dziennie od dnia 22 lipca 2011 roku do dnia faktycznej spłaty

2. kwotę 533,60 zł z tytułu odsetek umownych, naliczonych zgodnie z Regulaminem Kredytu (...) udzielanego przez (...) od dnia 08 stycznia 2009 roku do dnia 21 lipca 2011 roku wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 533,60 zł liczonymi dziennie od dnia 26 sierpnia 2011 do dnia faktycznej spłaty

3. kwotę 156 zł z tytułu naliczonych opłat, zgodnie z Regulaminem Kredytu (...) udzielanego przez (...), wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 156 zł liczonymi dziennie od dnia 26 sierpnia 2011 do dnia faktycznej spłaty;

3. z tytułu umowy z dnia 23 maja 2008 roku ma zapłacić na rzecz banku (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce kwotę 2.394,51 zł z tytułu niespłaconej Karty Kredytowej wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2.394,51 zł liczonymi dziennie od dnia 30 lipca 2011 do dnia faktycznej spłaty.

Postanowieniem z dnia 20 września 2011 roku, sygn akt I Co 4588/11 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał na rzecz wierzyciela klauzulę wykonalności na powyższy tytuł egzekucyjny.

Na skutek nabycia przez (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności stwierdzonych powyższym tytułem wykonawczym – wskutek wniesienia wszystkich składników majątkowych wierzyciela pozwanego – postanowieniem z dnia 24 stycznia 2012 roku, sygn. akt I Co 5603/11, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał na rzecz tego banku klauzulę wykonalności przeciwko pozwanemu.

Postanowieniem z dnia 22 października 2013 roku, sygn. akt I Co 1578/13, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał na powyższy bankowy tytuł egzekucyjny klauzulę wykonalności na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W., na który przeszło uprawnienie poprzedniego wierzyciela.

Dowód:

1. bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 26 sierpnia 2011 roku – k. 29

2. postanowienia z dnia 20 września 2011, 24 stycznia 2012 roku oraz 22 października 2013 roku o nadaniu klauzuli wykonalności – k. 31, 33 i 97

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...). B. wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym wierzytelności wynikające z umów zawartych w dniu 20 i 23 maja 2008 roku oraz 7 stycznia 2009 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. oraz (...) (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zawarły w dniu 24 października 2014 roku umowę o świadczenie w miejsce wykonania. Na jej podstawie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. zwolniła się z zobowiązania względem (...) poprzez spełnienie innego świadczenia, tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A., które zostały wniesione aportem do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w dniu 08 października 2014 r. Wśród powyższych wierzytelności były także wierzytelności powoda wobec pozwanego, a wynikające z umów z dnia 20 i 23 maja 2008 roku oraz 7 stycznia 2009 roku.

Dowód:

1. wyciąg z aktu notarialnego Repertorium A nr (...) wraz z wykazem wierzytelności – k.
2. umowa o świadczenie w miejsce wykonania z dnia 24.10.2014 roku – k.

Ustaleń faktycznych w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia w sprawie sąd dokonał na podstawie dokumentacji przedłożonej przez stronę powodową, a która nie była kwestionowana przez pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie nie jest między stronami sporny. Powód wskazał, że na kwotę wynikającą z umowy z dnia 23.05.2008 r. składają się niespłacony kapitał w wysokości 48.178,06 zł, kwota 234 zł z tytułu opłat za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie Kredytu oraz opłat za obsługę kredytu, odsetki umowne w kwocie 3.480,95 zł, naliczone od kwoty kapitału od dnia 21 maja 2008 r. do dnia 17 lipca 2011 r. według zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym zgodnie z § 12 ust. 2 umowy oraz skapitalizowane niezaspokojone odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, w kwocie 21.572,86 zł naliczane w sposób wskazany w bankowym tytule egzekucyjnym: od kwoty kapitału 51.351,80 zł począwszy od dnia 18.07.2011 r. do dnia 26.08.2011 r., tj. do dnia wystawienia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...), według ustawowej stopy procentowej, a także od kwoty kapitału 48.178,06 zł począwszy od dnia 27.08.2011 r. do dnia 24.06.2015 r., tj. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, według ustawowej stopy procentowej.

Następnie, wskazując na wierzytelności wynikające z umowy z dnia 23.05.2008 r., wyjaśnił, iż bank dokonał kapitalizacji należności ubocznych i doliczenia ich do długu głównego, a następnie przelał tak określone należności na rzecz strony powodowej. W związku z powyższym na wysokość roszczenia składają się kwota niespłaconej przez pozwanego należności głównej w wysokości 2.394,51 zł oraz skapitalizowane niezaspokojone odsetki ustawowe w kwocie 111,76 zł, naliczone od kwoty 2.394,51 zł od dnia 30.07.2011 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, tj. do dnia 24.06.2015 r.

Z kolei, odnosząc się do wysokości dochodzonego roszczenia wynikającego z umowy z dnia 07.01.2009 r., wskazał, iż składa się na nią niespłacony kapitał w wysokości 5.011;88 zł, kwota 156 zł z tytułu opłat za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie Kredytu oraz opłat za obsługę kredytu, odsetki umowne w kwocie 533,60 zł naliczone od kwoty kapitału od dnia 08.01.2009 r. do dnia 21.07.2011 r., według zmiennej stopy procentowej zgodnie z § 11 ust. 2 umowy oraz skapitalizowane odsetki ustawowe w kwocie 2.431,65 zł, naliczone w sposób wskazany w bankowym tytule egzekucyjnym: od kwoty kapitału 5.011,88 zł, począwszy od dnia 22.07.2011 r. do dnia 24.06.2015 r., tj. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, według ustawowej stopy procentowej.

Pozwany nie zakwestionował skutecznie tego, że dochodzone przez powoda wierzytelności istnieją, ani ich wysokości. W odpowiedzi na pozew oraz piśmie z dnia 29 października 2015 roku podniósł on jednak zarzut przedawnienia tych wierzytelności. W uzasadnieniu wskazał, że nawet gdyby przyjąć, że bieg terminu przedawnienia powinien być liczony od dnia 20 września 2011 r., tj. od dnia wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu sygn. akt I Co 4588/11 bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, to i tak zgodnie z art. 118 k.c. roszczenie powoda uległo przedawnieniu. Nie zmienia także wydanie postanowienia z dnia 24 stycznia 2012 r. przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz (...) S.A. na którego przeszło uprawnienie wierzyciela.

W ocenie Sądu powyższy zarzut okazał się nieuzasadniony.

Bank, z którym pozwany zawierał umowy w 2008 i 2009 roku wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 września 2011 r. nadana została klauzula wykonalności. Następnie klauzula taka nadana została również na rzecz następców prawnych wierzyciela pierwotnego, tj. na rzecz (...) SA postanowieniem z dnia 24 stycznia 2012 roku oraz na rzecz (...) Bank (...) S.A. postanowieniem z dnia 22 października 2013 roku.

Tak więc z dniem złożenia w sądzie wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności wierzyciel pierwotny skutecznie przerwał bieg terminu przedawnienia. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia (OSNC 2005/4/58). Za taką wykładnią art. 123 § 1 pkt 1 k.c., według której tezę normy tego przepisu objęte są wszelkie czynności konieczne, czyli takie, których nie można ominąć w toku dochodzenia, ustalenia, zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia – a więc także czynność polegająca na złożeniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, przemawia względ na funkcję, jaką spełnia możliwość przerwania biegu przedawnienia przez czynności podjęte przez uprawnionego przed sądem lub innym organem albo sądem polubownym, w świetle założeń instytucji przedawnienia. Po podjęciu czynności koniecznej we wskazanym wyżej znaczeniu, do czasu ukończenia wywołanego nią postępowania, uprawniony nie ma możliwości inicjowania dalszych stadiów postępowania, nie może więc podjąć innej czynności koniecznej, mogącej też przerwać bieg przedawnienia. Dlatego omawiane tu czynności nie tylko powodują przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), ale też jego zawieszenie aż do ukończenia postępowania wywołanego daną czynnością (art. 124 § 2 k.c.). Uregulowanie to odpowiada fundamentalnemu założeniu instytucji przedawnienia, zgodnie z którym termin przedawnienia nie może biec, jeżeli uprawniony nie ma możliwości realizowania roszczenia. Uznanie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności za czynność powodującą przerwanie biegu przedawnienia harmonizuje z tym założeniem. Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie tylko bowiem przerwie bieg przedawnienia, ale i spowoduje, że przedawnienie nie będzie biegło do chwili ukończenia postępowania klauzulowego, czyli przez okres, w którym uprawniony nie ma możliwości podejmowania innych środków w celu realizacji roszczenia.

Dopuszczenie przerwania biegu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu tytułowi egzekucyjnemu nie stanowi więc odstępstwa od założeń regulacji przedawnienia w Kodeksie cywilnym, lecz przeciwnie - w pełni z nią harmonizuje. Dotyczy to także możliwości ponownego nadania klauzuli wykonalności w przypadku objętym art. 788 k.p.c. Jeżeli możliwe jest kilkakrotne przerywanie biegu przedawnienia na zasadach określonych w art. 124 k.c. przez złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, to zastrzeżeń nie powinna budzić też możliwość wielokrotnego przerwania biegu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Wierzyciel z którym pozwany zawierał umowy kredytowe dysponował wyłącznie bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności. Na jego podstawie mogła być prowadzona jedynie egzekucja wierzytelności bankowej i tylko na rzecz banku, a nie na rzecz innej osoby (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2009 r., sygn. akt IV CSK 422/08).

Z uzasadnienia zawartego w piśmie pozwanego z dnia 29 października 2015 roku wynika, że w jego ocenie przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło tylko raz, tj. na skutek postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20

września 2011 roku. Tymczasem kolejni wierzyciele, którzy nabywali wierzytelności wobec powoda na podstawie ich przelewu, aby mieć podstawy do ich egzekwowania musieli występować o uzyskanie na swoją rzecz klauzuli wykonalności. W ten sposób dwukrotnie doszło do ponownego przerwania biegu przedawnienia tych roszczeń, po raz ostatni postanowieniem z dnia 22 października 2013 roku. Tak więc na dzień złożenia w pozwu w niniejszej sprawie roszczenia powoda nie uległy przedawnieniu.

Wobec uznania bezzasadności zarzutu przedawnienia, a także skutecznego cofnięcia pozwu w zakresie kwoty 3.928,28 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych oraz z tytułu naliczonych opłat, orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 83.390,83 zł (na którą składają się niespłacony kapitał w łącznej wysokości 55.584,45 zł, kwota 4014,14 zł tytułem naliczonych odsetek umownych, oraz 23.792,24 zł tytułem niespłaconych odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia) oraz umarzając postępowanie w zakresie , w jakim powód cofnął pozew (art. 355 § 1 k.p.c.).

O kosztach procesu orzeczono (pkt III wyroku) na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.966 zł tytułem kosztów procesu, w tym 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty sądowej od pozwu łącznie w kwocie 4.366 zł.

ZARZĄDZENIE

3. odnotować w rep. C

4. kal. 21 dni